

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 9C/135/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813200689
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813200689.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci žalobcu: Z.Ó. C., P. XX.XX.XXXX, Y. Y. P. A. Č.. XX, 072 04, zast. Advokátska kancelária - JUDr. Stanislav Kaščák, s.r.o., Ulica I. mája 1246, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 47 245 034 proti žalovanej: M. L., P. XX.X.XXXX, X. Y. Y. XXX, XXX XX, X..Č.. O. XXXX, XXX XX E. X, Č. Z., V.. G.. T.Í. Z., P. XX.XX.XXXX, X. Y. D., S.. D. XX, o zaplatenie 522,52 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 522,52 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 8.11.2013 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou na súde domáhal, aby uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 522,52 eur, ktorá má predstavovať peňažnú pôžičku, ktorú vo viacerých platbách poskytol žalovanej na základe ich predchádzajúcej ústnej dohody. Žalobca priložil k návrhu na začatie konania potvrdenia o transakciách vykonaných prostredníctvom spoločnosti WesternUnion a to celkovo 5 potvrdení o 5 rôznych prevodoch hotovosti z Veľkej Británie do Českej republiky. Žalobca predložil aj kópiu písomnej výzvy zo dňa 14.9.2012, ktorou prostredníctvom svojho zástupcu, vyzval žalovanú na vrátenie pôžičky.

Súd podľa návrhu žalobcu vydal platobný rozkaz dňa 7.2.2013. Keďže sa platobný rozkaz nepodarilo žalovanej doručiť do vlastných rúk, preto súd platobný rozkaz sp.zn. XRo XX/XXXX-XX zrušil a to uznesením zo dňa 12.8.2013, č.k. 9C 135/2013.

Žalovaná v rámci obrany k predmetnému nároku tvrdila, že nikdy sa so žalobcom nedohodla na tom, aby jej žalobca mal poskytnúť pôžičku. Všetky platby, ktorých prevzatie síce od žalobcu nepopiera, ale boli jej poskytované ako dar. Žalobca sa mal sám rozhodnúť, že jej pošle peniaze, a to ako dar. Okrem peňazí jej posielal aj vecné dary, najmä oblečenie a kozmetiku. Žalobu žalobcu považovala za vykonštruovanú voči nej a celkom neopodstatnenú. Navrhovala žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, priloženými listinnými dôkazmi a to žaloby zo dňa 21.1.2013, dokladmi o prevedení transakcií na čl. 3-5 obsahu spisu, posledná výzva na vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 14.9.2012 na čl. 6, platobným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. XRo XX/XXXX-XX zo dňa 7.2.2013 na čl. 12-13, vyžiadaním správ o zisťovaní pobytu žalovanej a to správy Obecného úradu v Banskom čl. 17, uznesenia Okresného súdu vo Vranove nad

Topľou č.k. XC XXX/XXXX zo dňa 12.8.2013, správami o lustrácii v Registri obyvateľov čl. 28 až 29, správy Obvodného oddelenia PZ čl. 31, vyjadrenia žalovanej k návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 18.11.2013 čl. 33 až 34, priloženými listinnými dôkazmi o emailovej komunikácii medzi účastníkmi konania na čl. 38 až 44, správy Policie Českej republiky, Obvodného riaditeľstva Policie Praha VI na čl. 54, priloženým dokladom Národnej banky Slovenska o kurzových listoch v cudzích menách ako aj výsluchom svedkyne, matky žalovanej, T. L. a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca postupne vykonal v prospech žalovanej 5 hotovostných platieb v rámci spoločnosti WesternUnion a do dňa 27.3.2012 zaslal žalovanej sumu 70,- GBP s poplatkom za službu 13,82 GBP, dňa 27.4.2012 zaslal žalovanej sumu 110,- GBP s poplatkom za službu 9,90 GBP, dňa 15.5.2012 zaslal žalovanej sumu 60,- GBP s poplatkom za službu 6,90 GBP, dňa 29.5.2012 zaslal žalovanej sumu 97,41 GBP s poplatkom za službu 6,90 GBP a dňa 29.6.2012 zaslal žalovanej sumu 50,- GBP s poplatkom za službu 6,90 GBP. Všetky platby boli zrealizované od odosielateľa: Z.Y. C., XX W. W. Y., Q. Y. (P.) v prospech príjemcu: M. L., W. Z.. Spolu takto žalobca zaplatil v prospech žalovanej 387,41 GBP na istine a 44,40 GBP, spolu celkovo 431,81 GBP.

Súd zistil, že dňa 27.3.2012 evidovala Európska centrálna banka (ďalej len ECB), výmenný kurz eur 1 = GBP 0,8359, a teda pri sume 83,80 GBP to predstavuje ekvivalent 100,25 eur; dňa 27.4.2012 evidovala ECB výmenný kurz eur 1 = GBP 0,8153, a teda pri sume 119,90 GBP predstavuje ekvivalent 147,06 eur; dňa 15.5.2012 evidovala ECB výmenný kurz eur 1 = GBP 0,8001 a teda pri sume 66,90 GBP to predstavuje ekvivalent 83,61 eur; dňa 29.5.2012 evidovala ECB výmenný kurz eur 1 = GBP 0,7994, a teda pri sume 104,31 GBP to predstavuje ekvivalent 130,49 eur; dňa 29.6.2012 evidovala ECB výmenný kurz eur 1 = GBP 0,8068, a teda pri sume 56,90 GBP to predstavuje ekvivalent 70,53 eur. Spolu teda pri zachovaní jednotlivých denných výmenných kurzov predstavuje žalobcom uplatňovaná suma 431,81 GBP, ekvivalent v tuzemskej mene činí 531,94 eur.

Žalovaná v priebehu konania nenamietala, aby takéto platby v jej prospech nemali byť žalobcom realizované. Žalovaná potvrdila prijatie uvedených platieb prostredníctvom spoločnosti WesternUnion. Namietala však, že pri službe WesternUnion musí byť uvedený aj dôvod, resp. účel platby, a tvrdila, že žalobca vždy ako účel platby uvádzal „dar“. Žiadne dôkazy však o tejto skutočnosti, teda o žalobcovom označovaní platieb ako dar, žalovaná súdu nepredložila, z toho dôvodu súd vyhodnotil túto jej obranu ako nepreukázané tvrdenie.

Žalobca trval na žalobe a poukázal na tú skutočnosť, že spoločnosť WesternUnion nevyžaduje uvedenie účelu platby a ani raz pri spomínaných platbách účel platby neuvádzal.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že platby boli vo všetkých 5 prípadoch zrealizované, čo zhodne potvrdili obaja účastníci konania. Z tohto dôvodu je okolnosť, či spoločnosť WesternUnion vyžaduje účel platby, alebo nie, pre rozhodnutie o žalobnom nároku nepodstatné.

Žalobca súdu predložil výtlačky internetovej komunikácie medzi účastníkmi konania z rozhodujúceho obdobia, kde prebiehala medzi žalobcom a žalovanou komunikácia. Účastníci konania komunikovali v rámci služby „chat“ na internetovej stránke <<http://pokec.az.sk>>. Žalovaná na viacerých miestach tejto komunikácie žiadala žalobcu o pôžičku, prosila ho o zapožičanie peňazí, vysvetľovala, že nechce peniaze ako dar, ale ako pôžičku. Písala žalobcovi o konkrétnych sumách a takisto o konkrétnych dôvodoch, načo potrebuje súrne finančné prostriedky a to hlavne na zapltenie svojich vlastných záväzkov. Žalovaná konkrétne žiadala žalobcu o pôžičku v komunikácii dňa 22.3.2012, 23.3.2012, 23.4.2012, 25.4.2012, 29.4.2012 a 25.6.2012. Príslušná komunikácia sa nachádza v súdnom spise na čl. 40 až 44.

Žalovaná zotrvala na svojom odmietavom stanovisku s odôvodnením, že ona o pôžičku nežiadala a žalobca jej peniaze posielal ako dar.

Na pojednávaní pred súdom, konanom dňa 27.8.2014 osobne prítomná žalovaná odmietla odpovedať na otázky právneho zástupcu žalobcu, kedy bola požiadaná, aby vysvetlila, za čo považovala svoju písomnú komunikáciu so žalobcom. Nakoľko žalovaná žiadne vysvetlenie nepodala, súd považoval jej písomnú komunikáciu so žalobcom za dôkaz svedčiaci o vzniku dohody o požičaní peňazí medzi účastníkmi konania.

V tomto konaní bola vypočutá aj matka žalovanej T. L., ktorá mala byť prítomná pri osobnom stretnutí so žalobcom, ktorý sa domáhal zaplattenia žalobou uplatňovanej sumy aj od matky žalovanej.

Svedkyňa T. L. v rámci svojej výpovede uviedla, že žalobca prišiel do miesta jej bydliska v Y., prišiel tam aj spolu s jednou ich spoločnou známou, ktorá sa však už samotného rozhovoru, ktorý prebiehal medzi matkou žalovanej a žalobcom, nezúčastnila. Predmetom rozhovoru bolo viacero vecí, okrem iných aj vzťah medzi jej dcérou (žalovanou) a žalobcom, rozdielnosť predstáv žalobcu a svedkyne o význame tohto vzťahu a ostatné osobné záležitosti. Zároveň však v rámci tohto rozhovoru žalobca žiadal, aby mu svedkyňa zaplatila peniaze, ktoré žalobca postupne posielal dcére svedkyne. Žalobca jej mal aj predkladať kópie dokladov o zrealizovaní platieb pre jej dcéru (žalovanú). Svedkyňa odmietla akékoľvek jej plnenia na tieto finančné vzťahy. Vysvetlila žalobcovi, že ona žiadne peniaze nikdy neprevzala, ona s ním o peniazoch nikdy nejednala a preto nebude ani nič žalobcovi platiť.

Súd vyhodnotil výpoveď svedkyne ako dôkaz svedčiaci o tom, že žalobca považoval zasielané peniaze skutočne za pôžičku, nakoľko sa domáhal ich zaplattenia a to, hoci celkom neprávne od menovanej svedkyne.

Zhodnotiac vykonané dokazovanie a to každý dôkaz individuálne a vo vzájomnej súvislosti, súd žalobe žalobcu vyhovel úplne v časti uplatnenej istiny nároku a vo väčšej časti ohľadne uplatňovaných úrokov z omeškania.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaná od žalobcu žiadala požičanie peňazí, spomínala aj konkrétne sumy, tak isto aj dôvody, načo potrebuje peniaze. Jednalo sa hlavne o zaplattenie vlastných peňažných záväzkov. Žalovaná písomne v emailových správach, ubezpečovala žalobcu, že mu peniaze vráti.

Podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť.

Podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

Súd preto považoval tvrdenie žalobcu o tom, že bol presvedčený, že sa jedná o pôžičku v prospech žalovanej, za dôvodné. Jazykový, slovný prejav žalovanej, zachytený v písomnej komunikácii na internetovej stránke, nepochybne smeruje k vzniku pôžičky, preto vykladanie jej písomných prejavov ako žiadosti o dar, by bolo v priamom rozpore s jej jazykovým prejavom.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvu o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Žalovaná v rámci svojej obrany tvrdila aj to, že nedošlo k dohode o termíne vrátenia každej čiastky požičanej sumy. Žalobca na pojednávaní tvrdil, že chýbajúca dohoda o splatnosti pôžičky medzi veriteľom a dlžníkom nemá za následok, aby dohoda o pôžičke nevznikla, a poukázal na ustanovenia § 562 až 564 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas plnenia nie je dohodnutý ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

Občiansky zákonník nepochybne pripúšťa možnosť, aby sa veriteľ s dlžníkom v rámci vytvárania právneho úkonu pôžičky nedohodli na presnom čase plnenia dlhu, teda vrátenia pôžičky.

Žalobca sa teda dôvodne domáha vrátenia požičaných peňazí voči žalovanej. Súd zistil, že ekvivalentom sumy 431,81 GBP je hodnota 531,94 eur. Nakoľko sa však žalobca domáhal zaplattenia iba sumy 522,52 eur a súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu a nemôže žalobcovi priznať nárok vyšší ako sám uplatňuje, súd považoval nárok žalobcu uplatnený vo výške 522,53 eur za dôvodný.

Žalobca uplatnil ako súčasť žalobného nároku aj poplatky, ktoré zaplatil spoločnosti WesternUnion pri vykonávaní 5 prevodov hotovosti pre žalovanú. Žalobca túto sumu uplatnil ako príslušenstvo.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Nakoľko žalobca vykonal prevod požičiavaných súm vždy s príslušným poplatkom, za takúto peňažnú službu zaplatením v prospech spoločnosti WesternUnion, a tieto náklady uplatnil v žalobe ako príslušenstvo požičanej sumy, súd zaviazal žalovanú aj k zaplateniu týchto poplatkov, spolu v sume 44,40 GBP. Sumu vynaložených poplatkov súd považoval za príslušenstvo pohľadávky žalobcu na vrátenie požičanej sumy.

Žalobca uplatňoval aj úroky z omeškania zo sumy 522,52 eur od 31.8.2012 do zaplatenia. Žalobca mal žalovanú vyzvať na zaplatenie dlžnej sumy písomnou výzvou zo dňa 14.9.2012. V tomto konaní však žalobca nepreukázal, kedy a či vôbec bola táto písomná výzva žalovanej doručená. Z vykonaného dokazovania vyplynul záver o tom, že žalovaná žiadnu výzvu neprevzala. Doklad o prevzatí výzvy žalobca súdu nepredložil.

Žalovaná sa o tomto súdnom konaní a o nároku, ktorý voči nej uplatňuje žalobca, dozvedela až potom, ako jej zo súdu bolo doručené uznesenie s výzvou na vyjadrenie sa k žalobcom uplatneného nároku. Podľa jej vlastného písomného vyjadrenia vo veci samej, žalovaná si žalobu žalobcu prevzala v zásielke od súdu dňa 7.11.2013. V nasledujúci deň sa teda žalovaná dostala najneskôr do omeškania so zaplatením žalobou uplatneného nároku.

Z týchto dôvodov súd vyhodnotil žalobcom žiadané úroky z omeškania ako čiastočne nedôvodné, nakoľko nepodarilo sa žalobcovi v tomto konaní preukázať, aby sa žalovaná mala dostať do omeškania so zaplatením splatného peňažného záväzku voči žalobcovi už od 31.8.2012. V tomto ohľade dôkazné bremeno zaťažovalo žalobcu a žalobca vznik omeškanej žalovanej už dňa 31.8.2012 hodnoverne nepreukázal.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení Nariadenia vlády č. 586/2008 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd zistil, že základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky dosahovala ku dňu 8.11.2013 výšku 0,5%.

Z týchto dôvodov súd priznal žalobcovi nárok na zákonné úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 8.11.2013 až do zaplatenia.

Na základe vyššie uvedených dôvodov súd čiastočne vyhovel žalobe žalobcu tak, ako to vyplýva z výroku rozsudku. Žalobca si v priebehu konania uplatnil nárok na náhradu trov konania.

Podľa § 151 ods. 7 OSP; súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov, prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

Žalobca mal vo veci prevažný úspech, preto mu súd priznal náhradu trov konania vo výške 100%. Neúspech žalobcu v tomto konaní je iba v nepatrnej časti, konkrétne spočíva iba v nepriznaní úrokov z omeškania a to za obdobie od 31.8.2012 vo výške 9% ročne ako sa toho domáhal žalobca, ale v ich priznaní až od 8.11.2013 do zaplatenia vo výške 8,5 % ročne. Z tohto dôvodu súd priznal úspešnému

žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100%. Po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej bude o konkrétnej výške trov konania rozhodnuté samostatným rozhodnutím.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.